

Tuinieren en babbelen

DAMES ACTIEF BIJ ECOBUURTTUINTJES

DE KROMME RIEK

● TEKST: LEEN DE MOOR, FOTO'S: KOEN FASSEUR

Contact en samenwerking tussen buurtbewoners stimuleren en intussen op een gezonde milieuvriendelijke manier tuinieren, dat is het opzet van de buurtuintjes in verschillende wijken en districten van Antwerpen. Sandra, Cynthia, Ghislaine, Gitte, Veerle en Anita zijn een paar van de tuiniers van de Berendrechtse eco buurttuin De Kromme Riek. De komende maanden volgen we hun vorderingen.

Buurtuintjes zijn niet hetzelfde als volkstuinten. Buurttuinen zijn kleiner en ze liggen midden in een woonwijk. "De bedoeling is dat de eigenaars van de tuintjes elkaar beter leren kennen en dat het sociaal contact onderling wordt gestimuleerd", zegt districtsschepen van Samenlevingsopbouw Daniëlle Meirman. "In Berendrecht waren 30 tuintjes van 21 m² ter beschikking, en een halve dag nadat de oproep voor kandidaturen in de bussen werd gestopt, waren er meer dan genoeg liefhebbers. Er is zelfs een wachtlijst." Bij de buurttuiniers zijn opvallend veel dames, al dan niet met de hulp van een partner voor het zware werk. "Ik bedenk van alles en mijn man krijgt de opdrachten om het uit te voeren", lacht Sandra. Dat systeem blijkt wel meer te worden toegepast, vooral voor klussen als spitten, paadjes aanleggen en zwaar materiaal aanslepen. Ghislaines man verraste haar door uit zichzelf te gaan spitten. Al hebben heel wat dames nog niet al te veel ervaring met tuinieren, toch willen ze het doen zoals het hoort. Sandra: "Ik heb beloofd dat het geen

euro gaat kosten. Al het materiaal dat ik gebruik is gerecycleerd en wat ik investeer in de aankoop van planten, verdien ik terug met de oogst."

Deskundige begeleiding

"En als de oogst tegenvalt, kunnen we nog altijd groenten hiernaast in de Delhaize gaan kopen en zeggen dat die van ons zijn", lacht Gitte. De buurttuiniers krijgen wel deskundige begeleiding van de provinciale afdeling van De Volkstuin. "Zij geven workshops voor beginners, over ziektebestrijding en vieze beestjes en zo." De dames hebben ook al gehoord van wisselteelt in de moestuin, en discussiëren er over hoelang je moet wachten eer je kolen op hetzelfde perceel zet. Er wordt ook overlegd over de goedkoopste manier om aan goede compost en aan hakselhout voor de paadjes te komen. De schepen belooft een telefoontje te plegen. Aan sociaal contact geen gebrek, dat is duidelijk. "De sfeer is tof. Vorige week kwam er zelfs iemand aanzetten met koffie en een grote doos koffiekoeken." Of het zaad en het plantgoed even goed floreren als de sfeer, leest u binnen een maand.

"Mijn oudste zoon houdt net als ik van tuinieren. Hij vroeg om een eigen groentetuintje en net toen viel de folder over de buurtuintjes in de bus. Zo'n tuintje zou ideaal zijn voor hem, vond ik, vooral om hem wat zelfstandiger te maken en wat vaardiger op sociaal vlak. Maar we waren kandidaat nummer 31. We hebben moeten wachten tot er iemand wegviel, maar toen we een tuintje toegewezen kregen, waren we dolgelukkig."

CYNTHIA

"Ik woon op een appartement, ik heb geen tuin. Mijn zoontje van vier is erg geboeid door de natuur en gaat met mijn ouders heel veel wandelen. Met dit tuintje kan hij zich hier ook buiten uitleven. Binnenkort zie je hem bezig met een minischopje."

VEERLE

"Wij hebben een tuin, maar onze honden maken tuinieren quasi onmogelijk. Toen het papier in de bus viel, sprong ik een gat in de lucht. Ik heb onmiddellijk mijn kandidatuur gesteld, en ik was de eerste. Maar ik was bang dat ik daarom helemaal onderaan de stapel terecht zou komen. Ik heb er nachten van wakker gelegen, tot ik de bevestiging kreeg dat ik het eerste tuintje had."

GHISLAINE

"We hadden nooit verwacht dat het zo'n succes zou zijn"

DANIËLLE MEIRSMAN

Districtsschepen voor Samenlevingsopbouw

"Ik heb helemaal geen groene vingers, ik heb al moeite om thuis een plant in leven te houden. Toch was ik direct gewonnen voor het idee, vooral vanwege het sociaal contact. Ik woon al mijn hele leven in Berendrecht, maar ik ken bijna niemand. Nu moet ik wel buitenkomen. En ik wil ook wel leren tuinieren."

GITTE

"In tegenstelling met mijn dochter Gitte heb ik wel groene vingers. Ik heb thuis een tuin en een serre, maar ook bij mij strooien de honden roet in het eten. Ik sta momenteel op de wachtlijst want toen de folder voor de inschrijvingen werd gebust, was ik met vakantie. Maar ik kan Gitte nu helpen in haar tuin. Ik ben blij dat ik opnieuw kan tuinieren."

ANITA

"Ik werk graag in de tuin en had thuis al een moestuintje, maar de hond eet mijn paprika's op. Dus moest ik een uitwijkmogelijkheid zoeken. Ik ben heel blij met mijn tuin, en ik word de compostmeester van de buurtuintjes."

SANDRA

